

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL - MINISTRU

3031 P.P.S.G.
25 XI 2003

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
459, 3.12.2003

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind modificarea art. 72 alin. (3) al Legii nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic*, inițiată de 9 parlamentari aparținând Grupurilor parlamentare ale PSD, PRM și Minorităților Naționale.

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare *modificarea dispozițiilor alineatului (3) al art. 72 din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările ulterioare, care prevăd că o persoană nu poate ocupa, în instituția de învățământ superior, funcția de conducere de rector sau decan, mai mult de două mandate succesive.*

Prin aceste dispoziții sunt reluate prevederile tezei a III-a din cuprinsul alineatului (2) al art. 93 din Secțiunea a 7-a „*Autonomia universitară*” a Cap. IX „*Învățământul superior*” din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, lege-cadru ce reglementează organizarea și funcționarea sistemului național de învățământ.

Prin această inițiativă legislativă se propune ca numărul mandatelor succesive pentru *funcțiile de conducere de rector și decan să fie nelimitat și să se stabilească prin Carta universitară a instituției de învățământ superior*, motivându-se, în esență, în cuprinsul *Expunerii de motive*, că această măsură ar asigura exercitarea dreptului la autonomia universitară, garantată prin dispozițiile art. 32 alin. (6), din Constituția României.

II. Observații și propuneri

1. Conform alin. (3) al articolului unic, se dorește ca numărul mandatelor succesive pentru funcțiile de conducere de rector și de decan să fie nelimitat. În partea finală a aceluiași alineat, se propune, ca numărul mandatelor să fie stabilit prin Carta universitară a fiecărei instituții de învățământ superior.

Având în vedere faptul că legea are competență de reglementare primară și originală, iar celelalte acte normative au caracter derivat de aplicare, în sensul că ele trebuie să se conformeze legii, rezultă că nu este posibil ca prin *Carta universitară*, act juridic de nivel inferior, să se stabilească numărul de mandate, de vreme ce *prin lege se propune ca numărul acestora să fie nelimitat*.

2. Este cunoscut faptul că principiile democrației, dispozițiile legii fundamentale, precum și cele ale altor legi speciale limitează, în general, numărul mandatelor obținute prin *alegeri*, pentru funcțiile care implică exercitarea de către o singură persoană a puterii de decizie, la maximum două.

Exemplificăm mandatele pentru Președintele statului, pentru consilierii de conturi, pentru judecătorii de la Curtea Constituțională, pentru Președintele Consiliului Superior al Magistraturii, pentru

Președintele și Vicepreședintele Comisiei Naționale de Evaluare și Acreditare a Învățământului Preuniversitar etc.

Cunoscând rolul rectorului în cadrul structurilor de conducere a instituției de învățământ superior, inclusiv cea de ordonator de credite, prin comparație cu celelalte funcții de conducere din instituția de învățământ superior, rezultă că întreaga viață universitară este legată profund, pe perioada mandatului, de personalitatea și competența celor aleși în funcțiile respective. Menționăm totodată că numărul prorectorilor și cel al prodecanilor poate fi fluctuant, fiind stabilit în funcție de numărul de studenți și de domeniul de învățământ, conform unor norme unitare de structură, fiind aprobat de ministrul educației, cercetării și tineretului.

Din considerentele enumerate mai sus, putem concluziona faptul că *prevederile Legii nr.128/1997 referitoare la numărul limitat de mandate pentru funcția de rector și decan sunt real fundamentate în raport cu necesitățile existente în mediul universitar.*

3. Menționăm că în legislația europeană nu există o reglementare unitară în domeniul educației, statele membre ale Uniunii Europene având deplină libertate în a reglementa educația la nivel național.

Astfel, în Franța, conform Codului educației naționale, președintele universității are un mandat de cinci ani; după expirarea mandatului, nu mai poate fi reales în respectiva funcție timp de alți cinci ani consecutivi.

În Spania, conform Legii nr. 6 din 21 decembrie 2001 privind organizarea și funcționarea universităților în Spania, acestea își reglementează prin statute proprii atât procedura de alegere, precum și durata mandatului rectorilor.

De exemplu, Statutul Universității din Barcelona în art. 76 prevede că rectorul este reprezentantul legal al universității cu un mandat de patru ani, mandat ce poate fi reînnoit doar o singură dată.

În Belgia, rectorii universităților sunt aleși dintre profesorii universitari, membri ai consiliului academic, pe o perioadă de patru ani.

În Italia, rectorii sunt aleși dintre profesorii universității pentru o perioadă de minim trei ani, mandat ce poate fi reînnoit, dacă dispozițiile specifice stabilite prin statut nu interzic acest lucru.

În Germania instituțiile de învățământ superior sunt conduse de către rectori sau președinți (decani). Rectorul este ales dintre profesorii

acelei instituții, mandatul acestuia fiind de cel puțin doi ani. Președintele (decanul) facultății poate fi orice persoană care are experiență practică notabilă în domeniul universitar sau administrativ, având un mandat de cel puțin patru ani.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele expuse, **Guvernul nu susține promovarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Adrian NĂSTASE

Domnului senator Nicolae VĂCĂROIU
Președintele Senatului